

Vagabonder eller Charlataner. Det er fremdeles nødvendigt, at man kan føre Kontrol med de Personer, der overhovedet givet sig af med at øve den Virksomhed, som der her er Tale om, kan føre Kontrol med, at de ikke igjennem denne Virksomhed dels overtræder de begrænsende Bestemmelser, jeg før tillod mig at hentyde til, dels gjøre sig skyldige i saadan Forsømmelse og Uligegyldighed, som maatte falde ind under Straffelovsbestemmelser. For at en saadan Kontrol kan føres, er det ikke blot nødvendigt, at man veed og føer Bog over, hvilke Personer der overhovedet her bliver Spørgsmaal om, men ogsaa, at det paabydes dem at indrette deres Virksomhed paa en saadan Maade, at selve Udøvelsen af deres Virksomhed kan undergives et Tilsyn, der kan faae Noget at betyde. Kun derigjennem tror jeg, at det bliver muligt at give de andre Bestemmelser, navnlig ogsaa Straffelovsbestemmelserne, nogen praktisk Betydning. Jeg har troet, at man ved at ordne et saadant Indskrænkningens og Tilsynets System, væsentlig vilde fjerne de Betæneligheder, hvorom der her er Spørgsmaal, og jeg søger her til som Noget, der for mig har været af ikke lidet Vægt, den Betragtning, at det vel tør anses for at være faare rimeligt, at paa samme Tid, som dette Tilsynssystem udelukker en stor Mængde Personer fra at give sig af med denne Art Virksomhed — idet de vilde søle sig ude af Stand til at fyldestgjøre Kontrolsystemets Bestemmelser — paa samme Tid vil man forhaabentlig vække en ganske anderledes almindelig Opinion for at hævde de nye Lovbestemmelser med Kraft og Energi, end der, saaledes som Forholdene for Tiden ere, tør siges at være for at hævde de nu gjældende Forskrifter. Nu stiller det sig jo vistnok saaledes, at det betragtes med megen Ugunst, naar der reises Sag imod Raakvalvere; og navnlig betragtes det med megen Ugunst, naar det er examinerede Lægers Anmeldelse, der giver Anledning til Forsølgelsen af saadanne Sager. Man tør imidlertid haabe, at naar der gjennem en Lov er aabnet Afgang for uexaminerede Personer, der maatte mene at være i Besiddelse af en særegen Dygtighed, til at kunne komme til at gjøre denne deres Dygtighed gjældende og bringe den i Udøvelse, imod at de underkaste sig visse Kontrolbestemmelser, da vil Opinionen ogsaa finde det i sin Orden, at man ikke bærer over med og ser gjennem Fingre med de Personer, der maatte mangle Evne eller Billie til at underkaste sig de af Hensyn til Samfundet aldeles nødvendige Tilsynsregler. Men som jeg har troet, at man ved at gaa ind paa disse Kontrolbestemmelser fjernede de omtalte Betæneligheder, saaledes maa jeg udtale, at jeg anser det for at være aldeles uafviseligt nødvendigt at betinge den Frihed, hvorom der her er Tale, af saadanne Indskrænkninger og Tilsynsregler. Skulde man ved nærmere Overvejelse af denne Sag, hvis Bænelighed har været aabenbar

for Justitsministeren, komme til det Resultat, at dette hele System vanskelig vil lade sig gennemføre, og skulde man fremdeles som en yderligere Konsekvens deraf komme til at opgive den største Del af Lovforslagets Indhold og indskrænke sig til de to første Paragrafer, om hvilke jeg antager, at Alle vilde være enige, og som ogsaa det kongelige Sundhedskollegium har skænket sit udelte Bisald, da vilde det være et Resultat, som Justitsministeren for sit Bedkommende meget vel kunde forsone sig med.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag vilde blive omdelte.

Man gik derefter til den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Anden Behandling af Forslag til Lov om en Forandring i § 4 i Lov om Udøvelsen af den kgl. Enehandel paa Færøerne af 21de Marts 1855 samt i § 1 i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8de Januar 1872.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 30.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag. — Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Müller: De Bemærkninger, som findes vedføjede dette Lovforslag, indeholde Alt, hvad der er nødvendigt for at vise Omskeligheden af en saadan Lov, og jeg kan derfor indskrænke mig til at tilraade det høie Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Da Ingen ellers ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 1097—98) ansaas vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Man gik derpaa til den under Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Kjøbstædernes almindelige Brandforsikring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 30 ff.)

Der var til denne Behandling ikke stillet